

การพัฒนาระบบการผลิตน้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์และผลิตภัณฑ์ในเชิงอุตสาหกรรม

Development of Virgin Coconut Oil Processing and Related Products

at Small & Medium Enterprise Level

วีไอลารอน ทวิชศรี^{1/} ปีบันช นาคะ^{2/} สมชาย วัฒโนยชิน^{2/} เสรี อุ่งสกิตย์ สุภาพร ชุมพงษ์
ผานิต งานกรณาริการ ยุพิน กสินกยมพงษ์ ปานหทัย พชนิวงศ์ กิพยา ไกรทอง
ปริญดา หรุนหิม ดำรงค์ พงษ์มานะวุฒิ วิษณุศิลป์ เพ็ชรรักษ์

บทคัดย่อ

งานวิจัยและพัฒนาเรื่องนี้ ดำเนินการที่ศูนย์วิจัยพืชสวนชุมพร ในช่วง พ.ศ. 2548 – 2553 มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้มะพร้าวผลแก่โดยศึกษาและพัฒนาระบบการผลิตน้ำมันมะพร้าว แปรรูปผลิตภัณฑ์จากน้ำมันมะพร้าว และขยายผลถ่ายทอดชุดเทคโนโลยี สรุกลุ่มเป้าหมาย โดยมุ่งให้มีการยกระดับอุตสาหกรรมการผลิตมะพร้าว อย่างครบวงจร และรักษาฐานการผลิตมะพร้าวให้อยู่ได้อย่างยั่งยืน มีดำเนินการ 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 ค้นคว้าให้ได้ชุดเทคโนโลยีการผลิตน้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์ โดยการศึกษาพัฒนาระบบการผลิต ศึกษาอายุการเก็บรักษา วิเคราะห์หาปริมาณกรดออริก และแปรรูปน้ำมันมะพร้าวเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ขั้นตอนที่ 2 ถ่ายทอดเทคโนโลยี สรุกลุ่มเป้าหมาย และ ขั้นตอนที่ 3 ติดตามประเมินผลการถ่ายทอดเทคโนโลยี และความพึงพอใจในการนำเทคโนโลยีไปใช้

ผลการวิจัยพบว่า การผลิตน้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์ จากกรรมวิธีการผลิตแบบหมัก แบบเหวี่ยง และแบบหิน จะได้ปริมาณน้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์ เท่ากับ 20.24 และ 25% ของน้ำหนักมะพร้าวบุค กรรมวิธีการผลิตแบบหมักไม่ต้องใช้เครื่องมือราคาสูงสามารถผลิตในครัวเรือนได้ และทำเป็นอาชีพเสริมหรืออาชีพอิสระได้ สามารถเพิ่มมูลค่าให้ผลผลิตมะพร้าวแก่ได้ประมาณ 3 เท่า และน้ำมันที่ผลิตด้วยกรรมวิธีนี้ผ่านเกณฑ์มาตรฐานเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค สามารถเก็บรักษาได้นาน 1 ปี เช่นเดียวกับน้ำมัน จากรรมวิธีการเหวี่ยง ส่วนน้ำมันจากการกรรมวิธีการผลิตแบบหิน มีอายุการเก็บรักษา 18 เดือน การศึกษาและพัฒนาการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากน้ำมันมะพร้าว พบว่า ผลิตภัณฑ์สบู่น้ำมันมะพร้าว ครีมสมานรอยเท้าแตก น้ำมันเคลือบสีน้ำเงิน และลิปบาล์ม มีวิธีการผลิตที่ไม่ซับซ้อน เมื่อเผยแพร่เทคโนโลยีไป ผู้รับสามารถนำไปผลิตเพื่อจำหน่ายเป็นอาชีพได้ มะพร้าวทุกพันธุ์สามารถนำมาเป็นวัตถุคุณในการผลิตน้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์ แต่แนะนำให้ใช้พันธุ์ลูกผสมชุมพร 2 เรนเนนล์ด์ตันสูง ลายสีเหลืองตันเตี้ย ชุมพรลูกผสม 60 สีลูกผสม 1 และไทยสีแดงตันเตี้ย (หมูสีส้ม) เนื่องจากให้น้ำมันมีปริมาณกรดออริกสูงกว่า 49.0%

^{1/} ศูนย์วิจัยพืชสวนชุมพร

^{2/} สถาบันวิจัยพืชสวน

การขยายผลถ่ายทอดเทคโนโลยี พบว่า ผู้ผ่านการอบรม 1,237 คน ผู้เข้าชมการสาธิตและนิทรรศการ 5,850 คน และผู้เข้าดูงานที่ศูนย์วิจัยพืชสวนชุมพร 215 คน ทั้งนี้ไม่รวมผู้ที่ได้รับเทคโนโลยีผ่านสื่อต่างๆ การติดตามประเมินผล พบว่า ผู้ผ่านการอบรมมีความรู้มากขึ้น และ ผู้ผ่านการอบรมร้อยละ 53.6 มีรายได้จากการทำน้ำมันมะพร้าวบาริสุทธิ์หรือผลิตภัณฑ์ โดยผู้มีรายได้มากกว่า 24,000 บาทต่อปี จะชี้อัตราคุณภาพในการผลิตจากเพื่อนบ้านและพ่อค้าคนกลาง นอกจากใช้วัสดุคงทนจากสวนตัวเอง จึงมีการกระจายรายได้จากการผลิตสู่เกษตรกร และในระบบอุดสาหกรรมการผลิต ซึ่งส่งผลต่อการยกระดับอุดสาหกรรมการผลิตมะพร้าวอย่างครบวงจร และรักษาฐานการผลิตมะพร้าวให้อยู่ได้อย่างยั่งยืน

คำนำ

มะพร้าวเป็นอีกพืชหนึ่งที่อยู่ในภาวะเสี่ยงต่อการลุกปะระบาดแทนด้วยพืชอื่น ทั้งยางพาราหรือปาล์มน้ำมัน เนื่องด้วยเงื่อนไขของราคากลางผลิต และรายได้ของเกษตรกรชาวสวนมะพร้าวมีความแตกต่างกับผลผลิตของพืชที่ปลูกมาหลายเท่าตัว สำหรับมะพร้าวการเพิ่มศักยภาพการผลิตทั้งในด้านพันธุ์ปะหลุก เทคโนโลยีการผลิตยังไม่เพียงพอต่อการรักษาพืชที่ปะหลุก และอาชีพการทำสวนมะพร้าวให้คงอยู่อย่างยั่งยืน แม้ว่าปัจจุบันราคาผลมะพร้าวจะสูงขึ้นเป็น 20 บาทต่อกก แต่ก็เป็นเพียงกรอบแคบๆ ตามเงื่อนไขของช่วงเวลาและปัจจัยอื่น ๆ ที่เข้ามาสนับสนุน ทั้งในเรื่องการระบาดของแมลงศัตรูที่สำคัญหรือการเพิ่มกำลังการผลิตของภาคอุดสาหกรรม การสร้างมูลค่าของผลผลิตเพื่อให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นเป็นยุทธิ์หนึ่งที่สามารถรักษาฐานการผลิตมะพร้าวของประเทศไทยให้คงอยู่อย่างยั่งยืนได้ ดังนั้นศูนย์วิจัยพืชสวนชุมพรจึงได้ดำเนินการหาเทคโนโลยีการเพิ่มมูลค่าให้แก่ผลผลิตของมะพร้าวโดยศึกษาการผลิตน้ำมันมะพร้าวบาริสุทธิ์ที่สามารถเพิ่มน้ำมูลค่าให้สูงขึ้นกว่าเดิมอย่างน้อย 3-5 เท่า พร้อมทั้งสามารถนำเทคโนโลยีที่ได้ไปขยายผลถ่ายทอดสู่เกษตรกรและภาคส่วนอื่น ๆ อย่างเป็นรูปธรรม ทั้งสามารถเพิ่มรายได้ให้อย่างชัดเจนและรวดเร็วรวมถึงส่งผลดีต่อวงจรการผลิตของชาวสวนมะพร้าวอย่างเต็มประสิทธิภาพ โดยเกณฑ์สามารถมีทางเลือกได้มากกว่าการขายผลผลิตในรูปผลแก่เพียงอย่างเดียว เช่น ในอดีต ตลอดจนสามารถเพิ่มน้ำมูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์จากน้ำมันมะพร้าวบาริสุทธิ์ได้มากขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี 2551 มูลค่าการส่งออกมีมากกว่า 65 ล้านบาท และเพิ่มขึ้นเป็น 10 เท่าในปี 2552 (ณรศค์, 2553)

วัตถุประสงค์

เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้มะพร้าวผลแก่โดยศึกษาและพัฒนาระบบการผลิตน้ำมันมะพร้าวบาริสุทธิ์ ปรับรูปผลิตภัณฑ์จากน้ำมันมะพร้าว และขยายผลถ่ายทอดชุดเทคโนโลยี สู่กลุ่มเป้าหมาย โดยมุ่งให้มีการยกระดับอุดสาหกรรมการผลิตมะพร้าวอย่างครบวงจร และรักษาฐานการผลิตมะพร้าวให้อยู่ได้อย่างยั่งยืน

วิธีดำเนินการ

ขั้นตอนที่ 1 ค้นคว้าให้ได้ชุดเทคโนโลยีการผลิตนำ้มันมะพร้าวบริสุทธิ์โดยการศึกษาพัฒนากระบวนการผลิต ศึกษาอายุการเก็บรักษา วิเคราะห์หาปริมาณกรดออริก และแปรรูปนำ้มันมะพร้าวเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ

ขั้นตอนที่ 2 ถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิต การแปรรูป การพัฒนาผลิตภัณฑ์ สู่กลุ่มเป้าหมาย เช่น กลุ่มเกษตรกร ผู้ประกอบการ เจ้าหน้าที่ของรัฐ อาจารย์ และนักเรียนนักศึกษา

ขั้นตอนที่ 3 ติดตามประเมินผลการถ่ายทอดเทคโนโลยี และความพึงพอใจในการนำเทคโนโลยีไปใช้อุปกรณ์

1. อุปกรณ์และสารเคมี ใช้ในการทดลอง

1.1. อุปกรณ์ในการผลิต เช่น เครื่องบดมะพร้าว เครื่องคั้นกะทิ ตาชั่ง ตู้อบลมร้อน สำหรับอบมะพร้าวบุด เครื่องหีบนำ้มันมะพร้าว เครื่องเหวี่ยงแยกครีมกะทิ (coconut milk separator) เตาแก๊สและหม้อนึ่ง สำหรับตุ๋นໄล์ความชื้นจากนำ้มันมะพร้าว

1.2. ขวดเก็บตัวอย่างนำ้มันมะพร้าวบริสุทธิ์

1.3. ชุดสารเคมีและอุปกรณ์ในการวิเคราะห์ หาค่า Acid Value และ Peroxide Value

1.4. สารเคมีสำหรับทำผลิตภัณฑ์จากนำ้มันมะพร้าว ได้แก่ สนิ่ว ครีม ลิปบาล์ม และนำ้มันเคลือบผง

2. วัสดุและอุปกรณ์ ในการขยายผลถ่ายทอดเทคโนโลยี

2.1. เอกสารแผ่นพับ สำหรับแจกในงานนิทรรศการและการฝึกอบรม

2.2. คู่มือการอบรมเชิงปฏิบัติการ

2.3. โปสเตอร์แสดงในนิทรรศการ และการประชุมสัมมนา

2.4. วัสดุที่ใช้ในการอบรม และแจกเป็นตัวอย่างให้ผู้เข้าอบรม/ดูงาน/ชมการสาธิต

3. วัสดุ และอุปกรณ์ ในการติดตามประเมินผล ได้แก่ แบบสอบถาม สมุดบันทึกการเข้าดูงาน และภาพถ่าย

วิธีการทดลอง

การทดลองที่ 1 ศึกษาระบวนการผลิตนำ้มันมะพร้าวบริสุทธิ์ และอายุการเก็บรักษา

ทำการทดลองผลิตนำ้มันมะพร้าวบริสุทธิ์ 3 กรรมวิธี ดังนี้ กรรมวิธีที่ 1 การหมักนำ้กะทิ กรรมวิธีที่ 2 การหีบมะพร้าวบุดอบแห้ง และกรรมวิธีที่ 3 การเหวี่ยงแยกครีมจากกะทิร่วมกับการปรับอุณหภูมิ จากนั้นศึกษาคุณภาพและอายุการเก็บรักษานำ้มันมะพร้าวบริสุทธิ์ โดยวิเคราะห์คุณภาพของนำ้มันที่ผลิต ได้จาก 3 กรรมวิธี โดยการไตรเตอร์ค่าของกรด (Acid Value; AV) ค่ากรดไขมันอิสระ (Free Fatty Acid; FFA) และ ค่าเปอร์ออกไซด์ (Peroxide Value; PV) ที่ศูนย์วิจัยพืชสวนชุมพร และส่งนำ้มันมะพร้าวบริสุทธิ์ที่ผลิต ได้จากกระบวนการหมักไปตรวจวิเคราะห์ที่ห้องปฏิบัติการกลางของกรมวิชาการเกษตร เนื่องจากกรรมวิธีนี้เกษตรกรรายย่อยสามารถนำไปผลิตและจำหน่ายได้จริงจากการข้อมูลคุณภาพการผลิตเพื่อยืนยันในคุณภาพผลิตภัณฑ์

การทดลองที่ 2 ศึกษาองค์ประกอบของครดไขมันในน้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์จากมะพร้าวพันธุ์ต่าง ๆ สถิตน้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์จากมะพร้าวพันธุ์ต่าง ๆ ที่รวมรวมไว้ที่ศูนย์วิจัยพืชสวนชุมพร สังไปตราชวิเคราะห์ทางค์ประกอบของครดไขมันที่กรมวิทยาศาสตร์บริการ

การทดลองที่ 3 ศึกษาและพัฒนาการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากน้ำมันมะพร้าว การพัฒนาผลิตภัณฑ์สนับก้อนโดยปรับสูตรของสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยเพิ่มกลีเซอรีน เพื่อให้สนับกงด้วยลายข้ากกว่าสูตรเดิม เปรียบเทียบความคงตัวของสนับกโดยการแข็งน้ำแล้วซึ่งน้ำหนักทุก 2 ชั่วโมง และได้ทดลองผสมผงกาแฟคั่วบดผงนมิ้น น้ำสักดจากเปลือกมังคุด จนได้ผลิตภัณฑ์สนับงมะพร้าว สนับกกาแฟ สนับกนมิ้น และสนับงมังคุด ส่วนวิธีการทำคือ ผสมสารละลายโซดาไฟกับน้ำมันมะพร้าว ตีปั่นด้วยเครื่องปั่นไฟฟ้าความเร็วรอบ 1,440 rpm เติมกลีเซอรีน และน้ำหอม คนต่อแล้วเทลงพิมพ์ที่ทำจากห่อ PVC ตั้งทิ้งไว้ 1 คืน แล้วดันออกจากห่อ ตัดเป็นก้อนกลมด้วยเครื่องตัดสนับก์ประดิษฐ์เอง

การพัฒนาผลิตภัณฑ์ครีมน้ำมันรอยเท้าแตก เดิมผลิตภัณฑ์นี้เรียกว่า Massage bar (Divina, 2548) เพราะทำเป็นก้อน ต่อมากด้วยพัฒนาบรรจุใส่กระปุก เพื่อสะดวกต่อการใช้งานและเก็บรักษา วิธีการทำคือ หลอมโกลโกบัตเตอร์ (เนยขา) จิ้ฟฟ์ (Bee wax) เข้าด้วยกัน แล้วเติมน้ำมันมะพร้าวลงไป พักให้อุ่น อุณหภูมิประมาณ 55 องศาเซลเซียส จึงเติมน้ำมันหอมระ夷 กลิ่นตะไคร้ หรือ ยูคาลิปตัส คนให้เข้ากันแล้วเทลงพิมพ์ เป็นก้อนหรือเทลงกระปุกพลาสติก

การพัฒนาผลิตภัณฑ์น้ำมันเคลือบผง ใช้ลูบผงให้เรียบลื่นหวัง่าย โดยได้เพิ่มปริมาณน้ำมันมะพร้าวลงไปในสูตรเดิม และสักด้น้ำมันมะกรูดผสมลงไป ทำให้ได้ผลิตภัณฑ์น้ำมันเคลือบผงกลิ่นมะกรูด วิธีการทำคือ ตุ๋นผิวนะมะกรูดกับน้ำมันมะพร้าวแล้วกรองเอาน้ำมันที่มีสีเขียวอ่อน มาผสมกับซิลิโคนสองตัว คือซิลิโคน 344 (Cyclomethicone) และซิลิโคน 1401 (Dimethicone and Cyclomethicone) คนให้เข้ากัน รojunสารละลายใส่ไม่มีฟองแล้วจึงบรรจุลงขวดที่มีฝาปั๊ม

การพัฒนาผลิตภัณฑ์ลิปบาล์ม ทดลองทำลิปบาล์มแล้วแต่งสีด้วยลิปสติก เนื่องจากสีผสมเครื่องสำอางไม่แบ่งจำหน่ายจึงต้องประยุกต์ใช้ลิปสติกสำเร็จรูปแทน และได้ศึกษาอายุเก็บรักษา วิธีการทำคือหลอมไข่สี และวาลีนเข้าด้วยกัน ผสมน้ำมันมะพร้าวและน้ำมันละหุ่งลงไป คนให้เข้ากันขณะอุ่น แล้วใส่ลิปสติกสำเร็จรูปลงไปให้ได้สีตามต้องการ เมื่อผสมเข้ากันแล้วเทลงตับลิปบาล์ม ทุกผลิตภัณฑ์ได้แสดงส่วนผสมและต้นทุนการผลิตไว้ในภาคผนวก

วิธีการถ่ายทอดเทคโนโลยี

ศูนย์วิจัยพืชสวนชุมพร ร่วมกับสถาบันวิจัยพืชสวน ได้เผยแพร่ข้อมูลและให้บริการ ในรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ อบรมเชิงปฏิบัติการ ฝึกงานให้นักศึกษา สาขาวิชาและอบรมในการออกแบบการ ร่วมจัดนิทรรศการในการประชุมสัมมนา ให้ความอนุเคราะห์ในการศึกษาดูงานในศูนย์ฯ และเผยแพร่เทคโนโลยีผ่านสื่อ ตลอดจนตอบคำถามทางโทรศัพท์ และได้บันทึกข้อมูลการให้บริการ เช่น รายชื่อและจำนวนผู้ผ่านการอบรม ผู้เข้าดูงาน รายการเข้าร่วมจัดนิทรรศการต่าง ๆ และการเผยแพร่ข้อมูลผ่านสื่อต่าง ๆ

วิธีการติดตามประเมินผล

- จัดทำแบบสอบถามเพื่อติดตามประเมินผล แล้วส่งแบบสอบถามไปยังผู้ที่เคยเข้าอบรม/คุงาน หัวหน้ากลุ่ม เกย์ตระกร เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ประสานงานกลุ่มเกย์ตระกร ตลอดจนผู้นำกลุ่มเกย์ตระกร เพื่อตอบกลับทางไปรษณีย์ และสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์
- ติดตามประเมินผลถึงแหล่งผลิต โดยไปสัมภาษณ์เจ้าของกิจการ และถ่ายภาพ
- รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS และประเมินผลหาความสัมพันธ์รายคู่แบบ Crosstab และใช้ Pearson Chi-square ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ($p=0.05$) เพื่อดูความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม

เวลาและสถานที่ดำเนินการ

ระยะเวลาดำเนินการ มีนาคม พ.ศ. 2548 – พฤษภาคม 2553

ดำเนินการทดลองที่ ศูนย์วิจัยพืชสวนชุมพร

ผลและวิจารณ์ผลการทดลอง

ข้อตอนที่ 1 กินคว้าให้ได้ชุดเทcko โนโลยีการผลิตน้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์โดยการศึกษาพัฒนาระบวนการ ผลิต ศึกษาอายุการเก็บรักษา วิเคราะห์หาปริมาณกรดออริก และแปรรูปน้ำมันมะพร้าวเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ

การทดลองที่ 1 ศึกษาและพัฒนาระบวนการผลิตน้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์ และอายุการเก็บรักษา

จากการค้นคว้าหาเทcko โนโลยีการผลิต พบว่า เมื่อเริ่มต้นผลิตด้วยปริมาณมะพร้าวเท่ากัน คือ 320 ผล คิดเป็น 1920 บาท ได้มะพร้าวบุก 100 กก. และเมื่อนำไปผ่านกระบวนการผลิตจนได้น้ำมัน จะได้ปริมาณน้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์ จากการผลิตแบบหมัก แบบเหวี่ยง และแบบหิน จะได้ปริมาณน้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์ เท่ากัน 20.24 และ 25% ของน้ำหนักมะพร้าวบุก ตามลำดับ และเมื่อคำนวณเป็นรายได้โดยหักต้นทุนวัตถุคิดเบี้ย (หากจำหน่ายได้ในราคา 300 บาทต่อ กก.) เป็นเงิน 4,980 5,280 และ 5,580 บาท ตามลำดับ (ตารางที่ 1) อย่างไรก็ตาม ผลตอบแทนการผลิตนี้ขึ้นอยู่กับกำลังการผลิตและต้นทุนด้านพลังงาน รวมถึงค่าจ้างแรงงาน และการนำผลผลิตออกจากห้องผลิตไปแปรรูปด้วย และในแต่ละกรรมวิธีการผลิตจะมีข้อดีและข้อด้อยแตกต่างกันไป ดังนี้

การผลิตแบบกรรมวิธีการหมัก ลงทุนต่ำ ไม่ต้องใช้เครื่องมือราคาสูง และสามารถผลิตในครัวเรือน จนถึงระดับอุตสาหกรรม อาจทำเป็นอาชีพเสริมหรืออาชีพอิสระได้ เช่น ผลิตจากมะพร้าว 32 ผลต่อวัน นั่นคือ ได้มะพร้าวบุก 10 กก. และผลิตน้ำมันได้ 2 กิโล รายได้หักค่าวัตถุคิดคือ 498 บาทต่อวัน จำหน่ายต่อ 300 บาท จะมีรายได้ 600 บาทต่อวัน และหากทำการผลิตอย่างต่อเนื่อง ก็สามารถผลิตน้ำมันมะพร้าวปริมาณมาก เช่น กัน และหากคำนวณกลับจะพบว่า การแปรรูปแบบนี้สามารถเพิ่มน้ำมันมะพร้าวแก่จาก ผลละ 5 บาท เป็น 15.56 บาท หรือ ประมาณ 3 เท่า วิธีนี้ต้องใช้มะพร้าวแก่จัดเท่านั้น คุณภาพน้ำมันที่ผลิตได้ในแต่ละครั้งอาจไม่

สม่ำเสນօ ສາມາດປັບປຸງຄວາມກາພ ໂດຍ ຕຸ່ນໄລ່ຄວາມເຂື້ອງກາຈຳນໍາມັນ ແລະ ກຽງຈະເກີບໄວ້ໄດ້ 1 ປີ ແລະ ຄວາຮັກຍາ
ຄວາມສະອາຄສານທີ່ພລິຕ ແລະ ຄວາມຄຸມພລິຕອຢ່າງໄກລ໌ຊີດ

กรรมวิธีการผลิตแบบทึบ มะพร้าวแก่ไม่จัดก็ใช้เป็นวัตถุคุณภาพได้ ผลพลอยได้กากมะพร้าวขายเป็นอาหารสัตว์ได้ แต่ต้องลงทุนสูงในครั้งแรก ผู้ผลิตต้องมีทักษะการใช้เครื่องอบ และเครื่องหีบนำมัน สามารถปรับปรุงคุณภาพ อบมะพร้าวบดให้ได้คุณภาพดี สีขาว เมื่อหีบนำมันจะได้น้ำมันใส่ไม่มีสี

กรรมวิธีการผลิตแบบเหวี่ยง จะได้น้ำมันมีคุณภาพดีกว่าวิธีอื่น แต่ต้องลงทุนสูงกว่าวิธีหมัก เพราะต้องซื้อเครื่องเหวี่ยง (separator machine) และผู้ผลิตต้องมีทักษะการในการใช้เครื่องและอุปกรณ์ บางครั้งน้ำมันที่ผลิตได้จะขุ่น แต่ถ้าน้ำมันที่ได้มาน่าจะใสขึ้น

และเพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานสำหรับแนะนำให้กับลุ่มเกษตรกรและผู้ประกอบการรายย่อย มั่นใจในกรรมวิธีการผลิตแบบหมัก และผู้รับซื้อมันในคุณภาพนำมันที่ผลิตจากชุมชนในการวิจัยครั้งนี้จึงได้ส่งตัวอย่างนำมันมะพร้าวบาริสุทธิ์จากกระบวนการหมัก ไปตรวจวิเคราะห์ที่ห้องปฏิบัติการกลาง กรมวิชาการเกษตร (Central Laboratory) และนำผลการตรวจวิเคราะห์มาเปรียบเทียบกับมาตรฐานต่าง ๆ ผลการวิเคราะห์พบว่า นำมันที่ผลิตโดยวิธีนี้ผ่านมาตรฐานเป็นที่ยอมรับ (ตารางที่ 2) และเพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับคุณภาพและอายุการเก็บรักษา นำมันมะพร้าวบาริสุทธิ์ที่ผลิตได้จากการมีวิธีต่าง ๆ เป็นคำแนะนำให้ผู้ผลิต จึงได้ศึกษาและตรวจวิเคราะห์ คุณสมบัติทางเคมีและกายภาพของนำมันมะพร้าวบาริสุทธิ์ที่อายุเก็บรักษาแตกต่างกัน (ตารางที่ 3) สำหรับคุณสมบัติทางเคมี ได้ตรวจด้วยปริมาณ Peroxide (Peroxide Value; PV) ปริมาณกรด (Acid Value; AV) และ (Free Fatty Acid: FFA) ในตัวอย่างนำมัน ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพและอายุการเก็บรักษาของนำมัน เนื่องจากนำมันมะพร้าวที่ยังมีความชื้นเจือปนอยู่ หากเก็บไวนาน ๆ อาจเกิดกลิ่นเหม็นหืนได้จากปฏิกิริยาไฮโดรไลซิส (hydrolysis rancidity) เพราะเอนไซม์ไลเพส ที่มีอยู่ในนำมันจะย่อยนำมัน ได้กรดไขมันอิสระ ส่วนนำมันมะพร้าวที่มีจุลินทรีย์ปนเปื้อนจะเกิดกลิ่นหืนได้จากปฏิกิริยาคีโตนิก (ketonic rancidity) เพราะเชื้อจุลินทรีย์ธรรมชาติสร้างเอนไซม์ไลเพส ไปเพิ่มปริมาณกรดไขมันอิสระ (FFA) ให้เป็นกรดคีโตนิก (ketonic acid) แล้วเกิดเอนไซม์ที่เกี่ยวข้องกับปฏิกิริยาเบต้าออกไซเดชัน (beta oxidation) ซึ่งจะไปออกซิไดซ์กรดไขมันอิสระเป็นกรดคีโตนิกแล้วเกิดปฏิกิริยาต่อเนื่องจนเกิดสารประกอบที่ระเหยได เช่น เปรอร์ออกไซด์ ฯลฯ ทำให้นำมันมีกลิ่นหืนและรสชาติผิดปกติ อนึ่งปริมาณของเปอร์ออกไซด์และระยะเวลาในการเกิดกลิ่นหืนของนำมันแต่ละชนิดจะแตกต่างกันไป (ปีนุช และ คณะ, 2553) ดังนั้นค่าเปอร์ออกไซด์จึงเป็นตัวชี้วัดคุณภาพของนำมัน ตัวหนึ่ง ที่นี่ค่า PV สูงหมายถึงคุณภาพของนำมันเสื่อมลง ส่วนค่าของกรดและปริมาณไขมันอิสระ เป็นตัวชี้วัดคุณภาพของนำมัน หากค่ากรดต่ำแสดงว่านำมันมีคุณภาพดี เก็บไว้ได้นานกว่านำมันที่มีค่ากรดสูง และค่าของกรดสูงแสดงว่านำมันแตกตัวให้กรดไขมันอิสระ จะทำให้น้ำมันหรือไขมันเกิดการหืน หรือแสดงว่านำมันน้ำหืน เก็บไวนาน นำมันจะเกิดการเสื่อมคุณภาพและเกิดกลิ่นไม่พึงประสงค์ (ประเทืองศรี, 2551) ซึ่งตามมาตรฐานของกระทรวงสาธารณสุข นำมันเพื่อบริโภคต้องมีค่าของกรด ไม่เกิน 4.0 mg KOH/g oil

จากการทดลอง เมื่อพิจารณาค่าวิเคราะห์ทางเคมีของน้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์ที่ผลิตจาก 3 กรรมวิธี เมื่อเริ่มเก็บ จะเห็นว่า ค่าของกรด (AV) ค่ากรดไขมันอิสระ (FFA) และ ค่าเบอร์อํอกอไซด์ (PV) จะมีค่าใกล้เคียงกัน แต่เมื่อเก็บรักษาไว้ 9 เดือน พบร่วมน้ำมันที่ผลิตจากกรรมวิธีการทึบและเทวี่ยง มีค่า PV สูงขึ้น เช่นเดียวกับ

น้ำมันจากการหมัก เมื่อเก็บไว้ 12 เดือน โดยค่า PV จะเพิ่มขึ้นเป็น 6.69, 7.37 และ 7.21 meq/kg oil ตามลำดับ ซึ่งมากกว่าค่ามาตรฐานของ มอง. รวมถึงมาตรฐานของประเทศไทยปีนี้และของสมาคมมะพร้าวแห่งเอเชียและแปซิฟิก (The Asian and Pacific Coconut Community; APCC) ซึ่งกำหนดค่า PV ไม่เกิน 3 meq/kg oil แต่ยังอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานของกระทรวงสาธารณสุขและมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (ค่า PV ไม่เกิน 10 meq/kg oil) และพบว่า น้ำมันจากการหีบที่เก็บไว้ 24 เดือนเท่านั้นที่มีค่าของกรด 4.27 mg KOH/g oil เกินกำหนดดังกล่าว ส่วนลักษณะทางกายภาพของน้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์แบบหมักจะดีกว่าการหมักอีกนิดหนึ่ง ไม่มีตะกอน มีกลิ่นหอมละมุนตามธรรมชาติของกลิ่นมะพร้าว แต่เมื่อเก็บไว้ 1 ปี จะเริ่มมีกลิ่นเปรี้ยวเล็กน้อย ส่วนน้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์จากกรรมวิธีหีบ เดิมมีลักษณะใสมีสีเหลืองจางๆ ไม่มีตะกอน มีกลิ่นหอมละมุน เมื่อเก็บไว้ 9 เดือน จะเห็นมีฝ้าตะกอนติดที่ก้นขวด และมีมากขึ้นเมื่อเวลาผ่านไป เมื่อเก็บไว้ 18 เดือน จะมีกลิ่นเปรี้ยวและกลิ่นหีบ และน้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์จากกรรมวิธีเหวี่ยง เดิมมีลักษณะปุ่นเล็กน้อย ไม่มีตะกอน และกลิ่นหอมละมุน เมื่อเก็บไว้ 9 เดือนจะสังเกตเห็นฝ้าตะกอนติดที่ก้นขวด และเมื่อเก็บไว้ 12 เดือน จะมีกลิ่นเปรี้ยว หากน้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์มีกลิ่นแบลกไปจากเดิมผู้บริโภคจะไม่ยอมรับ ดังนั้น น้ำมันแบบหมักและแบบเหวี่ยง มีอายุการเก็บรักษา 12 เดือน ส่วนแบบหีบ มีอายุการเก็บรักษา 18 เดือน แต่ถ้าพิจารณา ค่า PV ประกอบ น้ำมันจากการหมัก การหีบ ไม่ควรเก็บไว้เกิน 9 เดือน เพราะค่า PV จะสูงเกินมาตรฐาน นั่นคือหากผลิตแล้วไม่ควรเก็บไว้นาน หรือผู้บริโภคที่ซื้อผลิตภัณฑ์น้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์มาใช้ ไม่ควรเก็บไว้นานเข่นกัน

การทดลองที่ 2 ศึกษาองค์ประกอบของกรดไขมันในน้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์จากมะพร้าวพันธุ์ต่างๆ

แม้ว่ามะพร้าวทุกพันธุ์จะสามารถนำมาผลิตเป็นน้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์ได้แต่สิ่งที่ควรพิจารณาคือปริมาณ คือกรดอริก ที่เป็นองค์ประกอบในน้ำมัน เนื่องจากกรดอริกมีคุณค่าในด้านโภชนาบำบัดมากหมาย และน้ำมันที่มีปริมาณกรดอริกสูงจักเป็นน้ำมันที่มีคุณภาพดี (ประเทืองศรี, 2551) อีกทั้งผลิตภัณฑ์น้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์จะใช้ข้อมูลปริมาณกรดอริกซึ่ง pragquen นอกจากจะใช้ผู้บริโภคจะพิจารณาซื้อ ในการทดลองนี้ได้วิเคราะห์องค์ประกอบของกรดไขมันของน้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์ที่ผลิตได้จากการบวนการหีบ พบว่า มีกรดอริก เป็นแตกต่างกันไปแต่ยังอยู่ในเกณฑ์กำหนดตามมาตรฐานของ APCC (มีกรดอริก 43-53%) ดังนั้นน้ำมันมะพร้าวทุกพันธุ์สามารถนำมาเป็นวัตถุดินในการผลิตน้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์ แต่ถ้าต้องการผลิตให้ได้ปริมาณกรดอริกสูง ควรเลือกวัตถุดินมะพร้าวผลแก่จากพันธุ์ ลูกผสมชุมพร 2 เรนแนลส์ตันสูง เหลืองลายดันเตี้ย ชุมพรลูกผสม 60 สวีลูกผสม 1 และ ไทยสีแดงดันเตี้ย (หมูสีส้ม) เนื่องจากเมื่อนำผลผลิตไปแปรรูปเป็นน้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์ที่ให้ปริมาณกรดอริกค่อนข้างสูง ก็จะมากกว่า 49.0% (ตารางที่ 4) ส่วนองค์ประกอบของกรดไขมันของน้ำมันมะพร้าวจากกระบวนการหมักในห้องปฏิบัติการ จากการทดลองของ วิไลศรี (2551) พบว่า น้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์จากการบวนการหมัก มีปริมาณกรดอริก 48.59%

การทดลองที่ 3 ศึกษาและพัฒนาการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากน้ำมันมะพร้าว

ส่วนการศึกษาและพัฒนาการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากน้ำมันมะพร้าว ได้แก่ สนับน้ำมันมะพร้าว ครีมสมานรอยเท้าแตก น้ำมันเคลือบเส้นผม และลิปบาล์ม พบว่าผลิตภัณฑ์ดังกล่าว มีวิธีการผลิตที่ไม่ซับซ้อน เมื่อเผยแพร่เทคโนโลยีไป ผู้รับสามารถนำไปผลิตเพื่อจำหน่ายเป็นอาชีพได้ สูตรและต้นทุนการผลิตผลิตภัณฑ์จากน้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์ แสดงไว้ในภาคผนวก

ขั้นตอนที่ 2 ถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิต การประรูป การพัฒนาผลิตภัณฑ์ สู่กลุ่มเป้าหมาย

ศูนย์วิจัยพืชสวนชุมพร ร่วมกับสถาบันวิจัยพืชสวน ได้ถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตน้ำมันมะพร้าวและ การทำผลิตภัณฑ์จากน้ำมันมะพร้าว มาเป็นเวลา 6 ปี (พ.ศ. 2548 -2553) ผ่านเวทีการอบรมเชิงปฏิบัติการทั้งใน และสถานที่ การเปิดโอกาสให้กับกลุ่มเกษตรกร และผู้สนใจเข้าคุยงานที่ศูนย์ฯ และไปสานติและบรรยายใน นิทรรศการต่าง ๆ ตลอดจนการให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ในการเผยแพร่ ความรู้ ข้อมูลวิชาการ และการถ่ายทอดเทคโนโลยี กระบวนการผลิตและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ รวมทั้งได้เผยแพร่ผ่าน สื่อวิทยุ โทรทัศน์ และสิ่งพิมพ์ ด้วย ตลอดระยะเวลา 6 ปี ที่ศูนย์ฯ และสถาบันฯ ได้ขยายผลและถ่ายทอด เทคโนโลยีไป ได้บันทึกข้อมูลไว้ พบร่วมกับผู้ผ่านการอบรม 1,237 คน (ในช่วง 4 เม.ย. 48 – 19 พ.ย. 53) ผู้เข้าชม การสาธิตและนิทรรศการ 5,850 คน (ในช่วง 17 ส.ค. 50 – 9 ธ.ค. 53) และผู้เข้าคุยงานที่ชาวชุมพร 215 คน (ในช่วง 31 ก.ค. 51 – 21 ต.ค. 53) ทั้งนี้ไม่รวมผู้ที่ได้รับเทคโนโลยีผ่านสื่อ ได้แก่ (1) สถานีวิทยุแห่งประเทศไทย (วิทยุ มก.) วันที่ 17 และ 24 สิงหาคม 2550 หัวข้อการผลิตน้ำมันมะพร้าวบราซิลธาร์ดับครัวเรือน (2) รายการ ก้าวไกลกับกรมวิชาการเกษตร ทางช่อง 9 ตอน 20 ยุทธศาสตร์พัฒนาทดแทน ออกอากาศ วันที่ 20 กรกฎาคม 2551 เวลา 6:00-6:30น. (3) วารสารเทคโนโลยีชาวบ้าน (กองล้มน์ ภูมิปัญญาไทย) ฉบับ วันที่ 1 สิงหาคม 2550 เรื่อง ศูนย์วิจัยพืชสวนชุมพรแนะนำการผลิตน้ำมันมะพร้าวบราซิลธาร์ดับครัวเรือน (4) วารสารเทคโนโลยีชาวบ้าน (กองล้มน์ รายงานพิเศษมหัศจรรย์มะพร้าวไทย โดย ทวีลักษณ์ ภาระเกด) ฉบับ วันที่ 1 พฤษภาคม 2552 เรื่อง กรรมวิธีทำน้ำมันมะพร้าวแบบสกัดเย็น และ (5) website ของบริษัท สาขาวิชาสตีลอลินดัตติ จำกัด(มหาชน) www.blogssi.com เรื่อง เอสเอสไออัจฉริยะรักษา-สร้างช่องทางเพิ่มรายได้เกษตรกรผู้ปลูกมะพร้าวบางสะพาน และเรื่อง SSII นำกลุ่มอาชีพแม่รำพึงคุณงานผลิตน้ำมันมะพร้าวบราซิลธาร์ดับครัวเรือน ศูนย์วิจัยพืชสวนชุมพร

ขั้นตอนที่ 3 ติดตามประเมินผลการถ่ายทอดเทคโนโลยี และความพึงพอใจในการนำเทคโนโลยีไปใช้

จากการสรุปแบบสอบถาม จำนวน 84 ชุด พบร่วมกับผู้ผ่านการอบรม ได้รับความรู้จากการจัดงานที่ ศูนย์วิจัยพืชสวนชุมพร ที่กรมวิชาการเกษตร ที่สถาบันวิจัยพืชสวน ที่จัดในจังหวัดต่างๆ และ งานที่จัดโดย หน่วยงานภายนอก ร้อยละ 77.4, 21.4, 19.0, 15.5 และ 14.3 ตามลำดับ และได้นำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ คือ ผลิตน้ำมันมะพร้าวบราซิลธาร์ดเพื่อใช้เอง ร้อยละ 39.3 รองลงมา ร้อยละ 26.2 และ 16.7 ผลิตใช้หรือจำหน่ายและ นำความรู้ไปถ่ายทอดให้ผู้อื่นด้วย และผลิตเพื่อใช้เองและจำหน่าย ร้อยละ 15.5 ผลิตเพื่อจำหน่ายเป็นอาชีพเสริม และร้อยละ 4.8 ผลิตเพื่อจำหน่ายเป็นอาชีพหลัก ร้อยละ 38.1 จำหน่ายน้ำมันมะพร้าวบราซิลธาร์ดเป็นผลิตภัณฑ์ สำเร็จรูปและร้อยละ 28.6 จำหน่ายเป็นวัตถุคุณภาพ ความสนใจของเพื่อนบ้านต่อการผลิตน้ำมันมะพร้าวบราซิลธาร์ด พบร่วมกับน้ำมันมะพร้าว และผลิตภัณฑ์จากน้ำมันมะพร้าว ร้อยละ 47.6 และสนใจสอบถาม และทำการผลิต ตามร้อยละ 11.9 ในด้านการพัฒนาความรู้ของผู้ผ่านการอบรม พบร่วมกับการอบรม ผู้เข้ารับการอบรม ไม่มี ความรู้เกี่ยวกับน้ำมันมะพร้าวบราซิลธาร์ดเลย (0%) มีบ้างแต่ไม่ชัดเจน (10%) มีความรู้น้อย (30%) มีปานกลาง (50%) และร้อยละ 20.2, 21.4, 4.8, และ 11.9 ตามลำดับ หลังผ่านการอบรม ผู้เข้ารับการอบรมคิดว่าตนเองมี ความรู้เพิ่มขึ้นในระดับปานกลางมาก และมากที่สุด ร้อยละ 26.2, 38.1 และ 27.4 ทั้งนี้ในกลุ่มผู้ที่ไม่มีความรู้

เกี่ยวกับน้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์เลย (0%) มีความรู้เพิ่มขึ้นหลังการอบรม ในระดับ รู้บ้างแต่ไม่ซักเจน (10%) มีความรู้ปานกลาง (50%) มีความรู้มาก (70%) และมีความรู้มากที่สุด (90%) คิดเป็น ร้อยละ 1.2, 3.6, 9.5, และ 7.1 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มผู้มีความรู้บ้างแต่ไม่ซักเจน(10%) มีความรู้เพิ่มขึ้นหลังการอบรม ในระดับ มีความรู้น้อย (30%) มีความรู้ปานกลาง (50%) มีความรู้มาก (70%) และมีความรู้มากที่สุด (90%) คิดเป็น ร้อยละ 1.2, 11.9, 17.9, และ 7.1 ตามลำดับ

ในด้านการเพิ่มรายได้ พบว่า ผู้ผ่านการอบรมร้อยละ 53.6 มีรายได้จากการทำน้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์ หรือผลิตภัณฑ์ โดยมีผู้มีรายได้ น้อยกว่า 15,001 บาท/ปี และมีรายได้อยู่ในช่วง 15,001 – 24,000 บาทต่อปี 24,001 – 36,000 บาทต่อปี 36,001 – 48,000 บาทต่อปี และ มีรายได้มากกว่า 48,000 บาทต่อปี เป็นร้อยละ 23.8, 10.7, 6.0, 3.6, และ 9.5 ตามลำดับ และ ในจำนวนของผู้มีรายได้เหล่านี้ พบว่า กลุ่มนี้มีรายได้ใน 3 กลุ่มหลัง จะซื้อวัตถุคุณในการผลิตจากเพื่อนบ้านและพ่อค้าคนกลาง นอกจากใช้วัตถุคุณจากสวนตัวเอง ร้อยละ 20, 34, และ 51 ตามลำดับ นั่นหมายถึงมีการกระจายรายได้จากการผลิตสู่เกษตรกร และในระบบอุดสาಹกรรมการผลิต นั่นเอง

สรุปผลการทดลองและคำแนะนำ

การผลิตน้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์ จากกรรมวิธีการผลิตแบบหมัก แบบเหวี่ยง และแบบหิน จะได้ปริมาณน้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์ เท่ากับ 20-24 และ 25% ของน้ำหนักมะพร้าวสด กรรมวิธีการผลิตแบบหมักไม่ต้องใช้เครื่องมือราคาสูงสามารถผลิตในครัวเรือนได้และทำเป็นอาชีพเสริมหรืออาชีพอิสระได้ และกรรมวิธีนี้สามารถเพิ่มน้ำหนักให้ผลผลิตมะพร้าวแก่ได้ประมาณ 3 เท่า และน้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์ที่ผลิตด้วยกรรมวิธีนี้ผ่านเกณฑ์มาตรฐานเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค สามารถเก็บรักษาได้นาน 1 ปี เช่นเดียวกับน้ำมันฯ จากการรวมวิธีการเหวี่ยง ส่วนน้ำมันจากการรวมวิธีการผลิตแบบหิน มีอายุการเก็บรักษา 18 เดือน ส่วนการศึกษาและพัฒนาการแปรรูป ผลิตภัณฑ์จากน้ำมันมะพร้าว ได้แก่ สนับน้ำมันมะพร้าว ครีมสมานรอยเท้าแตก น้ำมันเคลือบเส้นผม และลิปบาล์ม พบว่า ผลิตภัณฑ์ดังกล่าว มีวิธีการผลิตที่ไม่ซับซ้อน เมื่อเผยแพร่เทคโนโลยีไป ผู้รับสามารถนำไปผลิตเพื่อจำหน่ายเป็นอาชีพได้ มะพร้าวทุกพันธุ์สามารถนำมาเป็นวัตถุคุณในการผลิตน้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์ แต่ถ้าต้องการผลิตให้ได้ปริมาณกรดคลอริกสูง ควรเลือกวัตถุคุณมะพร้าวผลแก่จาก พันธุ์ลูกผสมชุมพร 2 เรนเนนล็ตตันสูง เหลืองมลายตันเตี้ย ชุมพรลูกผสม 60 ถึงลูกผสม 1 และ ไทยสีแดงตันเตี้ย (หมูสีส้ม) เนื่องจากให้ปริมาณกรดคลอริกสูงกว่า 49.0%

การขยายผลถ่ายทอดเทคโนโลยี พบว่า ผู้ผ่านการอบรม 1,237 คน ผู้เข้าชมการสาธิตและนิทรรศการ 5,850 คน และผู้เข้าคุ้งงานที่ค瓦ส.ชุมพร 215 คน ทั้งนี้ไม่รวมผู้ที่ได้รับเทคโนโลยีผ่านสื่อต่างๆ การติดตามประเมินผล พบว่า ผู้ผ่านการอบรมมีความรู้มากขึ้น และ ผู้ผ่านการอบรมร้อยละ 53.6 มีรายได้จากการทำน้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์ หรือผลิตภัณฑ์ และผู้มีรายได้มากกว่า 24,000 บาทต่อปี จะซื้อวัตถุคุณในการผลิตจากเพื่อนบ้าน และพ่อค้าคนกลาง นอกจากใช้วัตถุคุณจากสวนตัวเอง จึงมีการกระจายรายได้จากการผลิตสู่เกษตรกร และใน

ระบบอุตสาหกรรมการผลิต ซึ่งส่งผลต่อการยกระดับอุตสาหกรรมการผลิตมะพร้าวอย่างครบวงจร และ รักษาฐานการผลิตมะพร้าวให้อยู่ได้อย่างยั่งยืน

การนำไปใช้ประโยชน์

1. **ด้านการสร้างอาชีพ** เนื่องจากกระบวนการผลิตนำ้มันมะพร้าวและผลิตภัณฑ์ ไม่ยุ่งยากซับซ้อน ผู้ผลิตสามารถเลือก กรรมวิธีการผลิต ให้เหมาะสมกับต้นทุนที่ตนเอง มีอยู่ ทำให้ผู้ว่างงานที่มีทุนอยู่บ้าง หันมาลงทุนกับธุรกิจนี้ ทำให้มีอาชีพและเกิดการจ้างงานอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นว่ามีผู้ที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีนำไปประกอบอาชีพในเชิงธุรกิจ ทำให้มีการจ้างงานในท้องถิ่น ส่วนเกษตรรายย่อยหลายรายมีอาชีพและรายได้เสริมจากการผลิตและจำหน่ายนำ้มันมะพร้าวบริสุทธิ์ อีกทั้งผู้ประกอบการอีกส่วนหนึ่งที่ได้รับประโยชน์จากการถ่ายทอดเทคโนโลยี คือ บริษัทหรือผู้ประกอบการที่ผลิตและจัดหาเครื่องมือการแปรรูป ตลอดจนวัสดุบรรจุภัณฑ์ มาจำหน่ายแก่กลุ่มเกษตรกร และผู้ประกอบการ ช่วยให้ผู้ผลิตทำการผลิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงเกิดการสร้างงานและเงินหมุนเวียนในทุกระบบ

2. **ด้านการรักษาฐานการผลิตมะพร้าวของประเทศไทย และการอนุรักษ์พันธุกรรมมะพร้าว** เนื่องจากมะพร้าวเป็นวัตถุคุณสมบัติในการผลิตนำ้มันมะพร้าวและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง ในภาคอุตสาหกรรม ที่มีการรับซื้อผลผลิตมะพร้าวไปแปรรูปอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกยตระกรผู้ผลิตมะพร้าวในท้องถิ่นขายผลผลิตได้ราคายield ที่สูง หันมาใส่ใจดูแลสวนมะพร้าวมากขึ้น และผู้ประกอบการสนับสนุนให้มีการปลูกมะพร้าวเพิ่มขึ้นเพื่อเป็นวัตถุคุณสมบัติในการผลิตและจัดจำหน่าย

3. **ด้านการขยายผลการศึกษาวิจัย ศูนย์วิจัยพืชสวนชุมพร เป็นแหล่งวิชาการ ที่มีข้อมูลพื้นฐาน ซึ่งนักเรียน นักศึกษา ครุਆจารย์ มากขอข้อมูลไปทำวิทยานิพนธ์ ปริญญานิพนธ์ โครงการและปัจจุบันพิเศษ และผู้ผ่านการอบรมบางรายได้รับเชิญเป็นวิทยากร ในท้องถิ่น จึงเป็นการขยายฐานความรู้และเทคโนโลยีออกไปอย่างต่อเนื่อง**

เอกสารอ้างอิง

นักวิจัยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. 2549. การแปรรูปมะพร้าวและผลิตภัณฑ์จากมะพร้าว.

สืบค้นจาก <http://www.kmutt.ac.th/titec/gtz/coconut-detail-upload5.html> [29 มิ.ย. 52].

พันตรา พุนศิริ. 2548. สนับสนุนมันมะพร้าวพรหมจารย์. วารสารพืชปลูกพื้นเมืองไทย 1(30) : 33-34.

ประเทืองศรี สินไชยศรี. 2551. การวิเคราะห์คุณภาพของนำ้มันมะพร้าว. เอกสารประกอบการอบรมเชิงปฏิบัติการหลักสูตร การผลิตนำ้มันมะพร้าวบริสุทธิ์และการทำผลิตภัณฑ์จากนำ้มันมะพร้าว ที่ศูนย์วิจัยพืชสวนชุมพร 23-24 มิถุนายน 2551.

ณรงค์ โภมเดชา. 2553. บทคัดย่อที่คร.ณรงค์ เสนอต่อที่ประชุม COCOTECH ครั้งที่ 44 เรื่อง Health and economic benefits of coconut oil production development in Thailand กัญพุกษ์ 13:21-22

ปัญญา นาค, ณรงค์ โภมเดชา และ วิไลวรรณ ทวิชศรี. 2553. การสกัดน้ำมันมะพร้าว. 42 หน้า
วิไลวรรณ ทวิชศรี ปัญญา นาค และเสรี อุ่ยสติตย์. 2548. การผลิตน้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์ระดับอุตสาหกรรม
ครัวเรือน. โปสเตอร์นำเสนอในงาน Thailand Research Expo 2008 วันที่ 12-16 กันยายน 2551 ห้าง
เช็นทรัลราชประสงค์ กรุงเทพฯ.

วิไลศรี ลิมปพะยอม อกนิษฐ์ พิศาลวัชรินทร์ และณัฐกานต์ ศรีเรือง. 2551. การวิจัยและพัฒนาการสกัดน้ำมัน
มะพร้าวเพื่อใช้ในผลิตภัณฑ์สปา. โปสเตอร์นำเสนอในงานราชพุกษ์รวมใจก้าวธีรักษ์ป่อหลวง
จ.เชียงใหม่ วันที่ 3-9 ธันวาคม 2551.

Bawalan, D.D. 2548. Production and Utilization of Virgin Coconut Oil. เอกสารประกอบการอบรมเชิง
ปฏิบัติการ หลักสูตร การผลิตน้ำมันมะพร้าวคุณภาพสูงและการนำไปใช้ประโยชน์ จัดโดยสถาบันวิจัย
พืชสวน กรมวิชาการเกษตร ร่วมกับสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย และ FAO
Regional Office for Asia and the Pacific . วันที่ 4-5 เมษายน 2548 ที่ศูนย์วิจัยพืชสวนชุมพร และ วันที่
6-8 เมษายน 2548 ที่กลุ่มเกษตรกรทำสวนแสงอรุณ อ.ทับสะแก จ.ประจวบคีรีขันธ์.

Bawalan, D.D. and K.R.Chapman. 2006. Virgin Coconut Oil production manual for micro- and village-scale
processing. FAO Regional Office for Asia and the Pacific. Thammada Press Co.Ltd., Bangkok
Thailand. 114 p.

ตารางที่ 1 ข้อมูลกระบวนการผลิตน้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์ที่ผลิตจากกรรมวิธีต่าง ๆ

กรรมวิธี	วัตถุดิบ *	ระยะเวลา	ผลผลิต	ต้นทุน	รายได้	รายได้ **	อายุเก็บรักษา
การผลิต		ผลิต (วัน)	VCO (%)	(6 บาท/ผล)	(x300 บาท/กก.)	(บาท)	(เดือน)
หมักแบบ	นำไปคั้นกะทิ	2	20	1,920	6,000	4,980	12
เครื่องหีบ	นำมะพร้าว บดไปอบ	1	25	1,920	7,500	5,580	18
เครื่องเหวี่ยง	นำไปคั้นกะทิ	1	24	1,920	7,200	5,280	12

* มะพร้าว 320 ผล บดเป็นเนื้อมะพร้าว 100 กก.

** รายได้หักต้นทุนวัตถุดิบ แต่ไม่หักค่าใช้จ่ายอื่น ๆ

ตารางที่ 2 มาตรฐานผลิตภัณฑ์น้ำมันมะพร้าว และผลการตรวจนิวเคลาะห์ VCO ที่ผลิตจากกรรมวิธีการหมัก

คุณลักษณะ	มาตรฐาน	มาตรฐาน	มาตรฐาน	มาตรฐาน	Interim	ผลการนิวเคลอะห์
	อก.	กระกรวง	ผลิตภัณฑ์	ประเภท	APCC	VCO จาก
	สารอาหารสูง	ชุมชน	ฟิลิปปินส์	Standards	กระบวนการหมัก	
1. ค่าของกรด : mg.KOH/1 ก. น้ำมัน	ไม่เกิน 4	ไม่เกิน 4	ไม่เกิน 4	ไม่เกิน 0.2	ไม่เกิน 0.5	0.53
2. ค่าเพอร์ออกไซด์ : mg. Peroxide	ไม่เกิน 3	ไม่เกิน 10	ไม่เกิน 10	ไม่เกิน 3	ไม่เกิน 3	0.63
3. ค่าไอโอดีน แบบวิจาร์ส	7-11	6-11	-	-	4.1-11.0	3.59
4. บุลินทรีย์ ทั้งหมด	-	-	$<1.5 \times 10^3$ cfu	<10 cfu	<10 cfu	<10 cfu
5. ความหนาแน่น	-	-	-	-	0.0918-0.920	0.8958 at 25 deg. C
6. ความชื้น (%)	-	-	-	-	0.1-0.5	0.14
7. ความถ่วงจำเพาะ ที่ 30 deg. C	-	-	-	-	0.915-0.920	0.8993 at 25 deg. C
8. สารปนเปื้อน (mg./กก.น้ำมัน)						
เหล็ก :	5.0	5.0	-	5.0	5.0	3.76
ทองแดง	0.4	0.4	-	0.4	0.4	Not detected
ตะกั่ว :	0.1	0.1	0.1	0.1	0.1	Not detected
สารหนู	0.1	0.1	0.1	0.1	0.1	Not detected
9. องค์ประกอบของกรดไขมัน						
Capric acid	-	3.2-15	-	-	4.5 - 8.0	5.91
Lauric acid	-	41-56	-	-	43.0 - 53.0	47.39

หมายเหตุ

APCC = The Asian and Pacific Coconut Community, VCO =

ตารางที่ 3 คุณสมบัติทางเคมีและกายภาพของน้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์ ที่อายุเก็บรักษาแตกต่างกัน

อายุเก็บ (เดือน)	AV (mg KOH/g oil)	FFA (%)	PV (meq/kg oil)	ลักษณะทางกายภาพ	
				น้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์ จากกระบวนการผลิตแบบหมัก	
เริ่มเก็บ	0.26	0.13	0.54	ใส ไม่มีตะกอน กลิ่นหอมละมุน	
3	0.33	0.16	0.54	ใส ไม่มีตะกอน กลิ่นหอมละมุน	
6	0.65	0.33	0.86	ใส ไม่มีตะกอน กลิ่นหอมละมุน	
9	0.91	0.45	0.73	ใส ไม่มีตะกอน กลิ่นหอมละมุน	
12	1.46	0.73	7.21	ใส ไม่มีตะกอน มีกลิ่นเปรี้ยวเล็กน้อย	
18	2.32	1.16	6.21	ใส ไม่มีตะกอน มีกลิ่นเปรี้ยวเล็กน้อย	
24	1.57	0.78	4.67	ใส มีฟ้าตะกอนติดก้นขวด มีกลิ่นเปรี้ยวชัดเจน	
น้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์ จากกระบวนการผลิตแบบหีบ					
เริ่มเก็บ	0.34	0.17	0.87	สีเหลืองจาง ๆ ใส ไม่มีตะกอน กลิ่นหอมละมุน	
3	0.84	0.42	0.87	สีเหลืองจาง ๆ ใส ไม่มีตะกอน กลิ่นหอมละมุน	
6	1.11	0.56	1.06	สีเหลืองจาง ๆ ใส ไม่มีตะกอน กลิ่นหอมละมุน	
9	2.40	1.20	6.69	สีเหลืองจาง ๆ ใส มีตะกอนติดก้นขวด กลิ่นหอมละมุน	
12	2.93	1.46	4.81	สีเหลืองจาง ๆ ใส มีตะกอนติดก้นขวดมากขึ้น กลิ่นหอม ละมุนและหืนเล็กน้อย	
18	3.11	1.55	4.08	สีเหลืองจาง ๆ ใส มีตะกอนติดก้นขวดมากขึ้น มีกลิ่นเปรี้ยว	
24	4.27	2.13	5.89	สีเหลืองจาง ๆ ใส มีตะกอนติดก้นขวดมากขึ้น มีกลิ่นเปรี้ยว และหืนเล็กน้อย	
น้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์ จากกระบวนการผลิตแบบเหวี่ยง					
เริ่มเก็บ	0.22	0.11	0.74	สีขาวปุ่น ไม่มีตะกอน กลิ่นหอมละมุน	
3	0.92	0.46	0.74	สีขาวปุ่น ไม่มีตะกอน กลิ่นหอมละมุน	
6	0.83	0.42	0.79	สีขาวปุ่น ไม่มีตะกอน กลิ่นหอมละมุน	
9	1.74	0.87	7.37	สีขาวปุ่น มีตะกอนที่ก้นขวดเล็กน้อย กลิ่นหอมละมุน	
12	1.53	0.76	9.54	สีขาวปุ่น มีตะกอนที่ก้นขวดเล็กน้อย มีกลิ่นเปรี้ยวเล็กน้อย	
18	2.31	1.15	7.81	สีขาวปุ่น มีตะกอนที่ก้นขวดเพิ่มขึ้น มีกลิ่นเปรี้ยวเล็กน้อย	
24	2.89	1.44	8.07	สีขาวปุ่น มีตะกอนที่ก้นขวดเพิ่มขึ้น มีกลิ่นเปรี้ยวเล็กน้อย	

หมายเหตุ

AV = Acid Value, FTA = Free Fatty Acid, PV = Peroxide Value

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของกรดไขมัน ในน้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์จากมะพร้าวพันธุ์ต่าง ๆ

พันธุ์มะพร้าว	Caprylli c acid	Capric acid	Lauric acid	Myristic acid	Palmitic acid	Stearic acid	Oleic acid	Linoleic acid
กลุ่มพันธุ์ไทยต้นเดียว								
นำห้อม	5.9 a-e	5.2 a-e	47.5 abc	20.7 de	9.4 b-e	3.1 a-d	6.7 bcd	1.2 ab
นำหวาน	5.6 a-e	5.1 a-d	46.9 abc	20.5 b-e	9.9 b-f	3.6 b-e	6.9 bcd	1.2 ab
ไทยสีแดงต้นเดียว	6.8 de	5.8 e-h	49.0 bcd	19.5 b-e	9.1 b-e	3.1 abc	6.6 bcd	1.3 a
ไทยสีน้ำตาลต้นเดียว	5.2 abc	4.8 abc	45.3 a	21.1 e	11.2 f	4.2 e	6.8 bcd	1.1 ab
มะพร้าวไฟ	4.8 ab	4.7 ab	45.6 a	20.1 b-e	10.8 ef	3.8 cde	8.5 e	1.4 b
นาพิก	4.6 a	4.6 a	48.2 a-d	19.9 b-e	10.0 c-f	3.6 b-e	7.6 de	1.4 b
กลุ่มพันธุ์ไทยต้นสูง								
มะพร้าวใหญ่ชุมพร	5.8 a-e	5.5 d-h	48.1 a-d	19.4 b-e	9.7 b-f	3.4 a-d	6.8 bcd	1.2 ab
มะพร้าวใหญ่	5.2 abc	5.2 a-f	46.8 ab	20.6 cde	10.5 def	3.9 de	6.5 bcd	1.1 ab
นครศรีธรรมราช								
มะพร้าวใหญ่ทับสะแก	5.9 a-e	5.5 d-h	47.5 abc	19.2 bcd	10.0 c-f	3.4 a-d	7.4 cde	1.2 ab
กะโหลกเล็ก	6.4 b-e	5.8e-h	48.6 a-d	19.2 bcd	9.1 a-d	3.2 a-d	6.2 a-d	1.1 ab
กะโหลกใหญ่	6.8 de	6.1 gh	48.6 a-d	18.7 ab	9.0 a-d	2.9 ab	6.3 a-d	1.3 b
ทะลายรือย	5.8 a-e	5.3 b-f	46.8 ab	20.4 b-e	10.2 def	3.4 a-d	6.5 bcd	1.3 b
ปากจก	5.9 a-e	5.3 a-f	46.8 ab	20.1 b-e	10.0 c-f	3.4 a-d	7.2 b-e	1.3 b
กลุ่มพันธุ์จากต่างประเทศ								
มาลัยสีเหลืองต้นเดียว	5.2 a-d	5.9 fgh	49.3 bcd	19.9 b-e	9.6 b-f	2.8 a	6.0 abc	1.2 ab
เวสท์อฟริกันต้นสูง	6.8 e	5.5 d-h	48.6 a-d	20.2 b-e	8.4 abc	3.1 abc	5.7 ab	1.2 ab
ศรีลังกาต้นสูง	6.1 a-e	5.4 c-g	48.9 bcd	20.1 b-e	8.9 a-d	3.0 ab	6.1 a-d	1.2 ab
เรนเนลล์ต้นสูง	6.5 cde	6.7 i	51.0 d	17.3 a	8.3 ab	3.2 a-d	5.9 abc	0.9 a
กลุ่มพันธุ์มะพร้าวถูกผสม								
สวีกุ๊กผสม 1	6.3 b-e	5.6 d-h	49.0 bcd	20.2 b-e	8.4 abc	3.0 ab	6.1 a-d	1.3 b
ถูกผสมชุมพร 2	6.7 cde	6.1 h	50.1 cd	20.4 b-e	7.4 a	2.7 a	4.8 a	1.4 b
ชุมพรถูกผสม 60	6.5 cde	5.9 fgh	49.0 bcd	18.9 abc	9.4 b-e	3.1 abc	5.9 abc	1.2 ab
กะทิน้ำหอม	6.1 a-e	5.8 e-h	48.8 a-d	19.0 a-d	9.2 a-e	2.9 ab	6.5 a-d	1.4 b
ค่าเฉลี่ย	5.9	5.5	48.1	19.8	9.5	3.3	6.5	1.2
%CV	13.4	6.3	3.4	4.5	9.0	12.3	12.2	14.7
F-Test	*	**	*	**	**	**	**	ns

Mean in the same column followed by a common letters are not significantly different at 5% level by DMRT.

ns refers to non significant, * refers to significant, **refers to highly significant.

ภาคผนวก

สูตรและต้นทุนการผลิต ผลิตภัณฑ์จากน้ำมันมะพร้าวบิสุทธิ์

สมุน้ำมันมะพร้าวบิสุทธิ์ (Coconut Soap) มีส่วนผสมประกอบด้วย

น้ำมันมะพร้าวบิสุทธิ์	608	กรัม (212.80 บาท)
โซดาไฟทำสบู่	104	กรัม (5.20 บาท)
น้ำมันหอมระเหย	15	กรัม (5.25 บาท)
กลีเซอรีน	50	กรัม (9.00 บาท)
น้ำสะอาด	273	กรัม

สูตรนี้มีต้นทุนและวัตถุคิด 232.25 บาท จะผลิตสมู๊ฟได้อย่างน้อย 12 ก้อนๆละ 80 กรัม

คิดเป็นต้นทุนเฉลี่ยต่อ ก้อน 19.35 บาท จำหน่าย 3 ก้อน 100.00 บาท

ผลิตภัณฑ์เคลือบเส้นผม (Silky Hair Coat) มีส่วนผสมประกอบด้วย

น้ำมันมะพร้าวบิสุทธิ์	10	กรัม (14.00 บาท)
น้ำมันหอมระเหย (Essential oil)	12-15	หยด(30.00 บาท)
ซิลิโคน STV-5 หรือ ซิลิโคน 344(Cyclomethicone)	19.2	กรัม (34.56 บาท)
ซิลิโคน 1401 (Dimethicone and Cyclomethicone)	37.5	กรัม (82.50 บาท)

สูตรนี้มีต้นทุนส่วนผสม 161.06 บาท ผลิตได้ 270.80 กรัม บรรจุใส่ขวดๆละ 30 กรัม ได้ 9 ขวด

ต้นทุนบรรจุภัณฑ์ 117 บาท (ขวดแก้วพร้อมฝาปิด ขวดละ 13 บาท) ใช้ 9 ขวด

ครีมก้อนสามารถรอยเท้าแตก (Massage Bar) มีส่วนผสมประกอบด้วย

น้ำมันมะพร้าวบิสุทธิ์	200.00	กรัม (70.00 บาท)
ไขพึ่ง (Beeswax)	220.00	กรัม (28.67 บาท)
โกลโก็กเก็ตเตอร์ หรืออ่อนนุชฯ	113.40	กรัม (5.67 บาท)
น้ำมันหอมระเหยกลิ่นที่ชอบ	14.15	กรัม (20.00 บาท)

สูตรนี้มีต้นทุนและวัตถุคิด 547.55 มีต้นทุน 127.27 บาท ผลิตเป็นครีมก้อนๆละ

30 กรัม ได้ 15 ก้อนและบรรจุใส่กระปุกๆละ 15 กรัม ได้ 30 กระปุก

ลิปบาล์ม (Lip Balm) มีส่วนผสมประกอบด้วย

น้ำมันมะพร้าวบิสุทธิ์	10	กรัม (3.50 บาท)
ไขพึ่งอย่างดี (Beeswax) ชนิดเม็ด	110	กรัม (4.71 บาท)
วาสกิน	20	กรัม (2.00 บาท)
น้ำมันละหุ่ง	50	กรัม (6.00 บาท)
สี และ กลิ่น		ใส่ตามปริมาณตามชอบ

สูตรนี้มีต้นทุนส่วนผสม 12.60 บาท ผลิตได้ 90 กรัม บรรจุใส่ตัวลับๆละ 5 กรัม ได้ 18 ตัวลับ ต้นทุน

บรรจุภัณฑ์ 216 บาท ใช้ 18 ตัวลับ รวมต้นทุน 228.60 บาท คิดเป็นต้นทุนต่อตัวลับ 12.70 บาท